

Strălucirea

Nicu Hăloiu

Strălucirea

...

Te-ai născut pentru tine și-ai trăit pentru toți,
Strălucind fără loc într-o țară mărunță
Într-o țară străină, trasă de alții la sorti,
Ce-a avut pentru tine doar loc de mormânt!

...

Ursita ți-a fost muza cu chip de balaur,
Ești la fel de greu precum limba română
Prin care-ai creat eternul nostru tezaur,
Ce ne-a rămas cea mai prețioasă fântână!

...

Ai știut mai mult decât vom ști noi vreodată,
Pentru că te-ai născut mai înainte de vreme,
Ai trăit atât cât să treci cu mintea de soartă
Și eternitatea s-o închizi în poeme!

...

Plecând, ai rămas de-atunci al tuturor,
Al tuturor celor ce te privesc de jos,
Ce știu că ai trăit având un singur dor
Și te văd strălucind singur, maiestuos!